

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1542

гр. Варна, 18.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деница Добрева

като разгледа докладваното от Деница Добрева Търговско дело № 20223100900283 по описа за 2022 година

Производството е образувано по реда на гл. 32 ГПК по обективно съединени претенции на ползващо се от застраховка „гражданска отговорност“ пострадало лице за заплащане на обезщетения за претърпени неимуществени вреди от телесно увреждане и психическа травма и имуществени вреди по разходи за лечение, причинени от застрахован водач на МПС, ведно с обезщетение за забава, считано от 1.10.2019 г.

Между страните са разменени книжата по делото:

Исковата молба вх.№10353/29.04.2022, пояснена с вх.№ 11899/19.05.2022. е предявена от името на **С. Р. Б.** от гр. Варна, чрез адв. Ж.в (ВАК), редовна е и съдържа изискуемите по чл.127 и 128 ГПК реквизити и посочване на доказателства. В срока за допълнителна искова молба със становище вх.№ 19640/22.08.2022 пълномощникът на ищцата е оспорил възраженията на ответника.

Исковата и допълнителната молба са връчени на насрещната страна **ЗД „БУЛ ИНС“ АД**, гр. София. В срок е депозиран отговор вх.№ 14705/21.06.2022г. Ответникът, чрез адв. И. и Г. (САК) оспорва размера на отговорността си, като е заявил и възражение за съпричиняване и изплащане на съответно редуциран размер на обезщетението, направил е доказателствени искания и е привлякъл трето лице помагач.

В същия срок ответникът е предявил и **ОБРАТНА ИСКОВА ПРЕТЕНЦИЯ**, с която застраховател по задължителна застраховка на автомобилистите е ангажирал законова отговорност за покритие на евентуално присъденото застрахователно обезщетение от привлечения застрахован водач, който е напуснал мястото на причиняване на вредите.

Привлечения по обратния иск ответник **Т. М. Т.** е пропуснал срок за становище по основния иск и отговор по обратния иск, изтекъл на 20.07.22г.

Насрещните страни помагачът на ответника са предупредени за последиците по чл. 40 и 41 ГПК, реда за електронна кореспонденция със съда

и съобразяването на изисквания за електронно призоваване на застраховател.

По допустимостта на претенциите:

Легитимацията на страните съответства на твърденията за наличие на сключен с ответника застрахователен договор по полица „гражданска отговорност” и настъпили вреди, причинени на пострадало трето лице – участник в ПТП от застраховано лице при управление на МПС в срока на застрахователно покритие.

Служебната справка в търговски регистър, воден от АВ, удостоверява, че производството се води срещу надлежно регистриран застраховател. Сезираният съд с район, съвпадащ с постоянен адрес на ищеца(и местонастъпване на застрахователното събитие) е компетентен по силата на чл. 115, ал. 2 ГПК.

По иск за реално изпълнение по застраховка се прилага изискването за предварително извънсъдебно предявяване на претенция за обезщетяване на пострадалото лице (чл. 498, ал. 3 КЗ). Предвид твърденията за предложено недостатъчно по размер обезщетение по връчена на 13.1.2022г. претенция на пострадалата, съдът преценява предявения иск за допустим.

Съдът е съобразил служебно приключване на преюдициално наказателно производство със стабилен акт за вината на застрахованото лице и е изискал за сведение на страните всички книжа, които имат значение за разрешаването на въпроса относно гражданските последици на престъпното деяние.

По обратния иск ответникът се легитимира с твърдения за наличие на законово основание за търсене на регресна отговорност от привлечено като помагач трето лице, причинило увреждане при управление на МПС, за което ищецът евентуално ще понесе осъждане. Касае са за специална хипотеза на евентуално съединяване на искове не по почин на ищеца, при който условието, за да настъпят процесуалните предпоставки за произнасяне по него, е уважаване на главния иск, като неговите граници са и граници на обратния иск (Решение № 53 от 24.07.2020 г. на ВКС по т. д. № 881/2019 г., II т. о., ТК).

Представителната власт на пълномощниците на главните страни е надлежно учредена (л.87 и л.85 и 86).

По предварителните въпроси:

Ищцата е освободен от авансово внасяне на държавна такса (чл. 83 ал.1 т.4 ГПК). Пострадалият, като ползващ се от задължителна застраховка бенефициер, търси защита на право, възникнало по силата на застрахователното правоотношение, поради което основната претенция следва да се квалифицира като пряк иск по търговска сделка и да се разгледа по особения ред за търговски спорове.

Възражение срещу характера на спора не е предявено. Самият ищец не е договарял пряко с доставчика на застрахователна услуга, поради което спорът

не може да се третира като иск на потребител по смисъла на чл. 113 ГПК.

По евентуалния обратен иск такса не може да се определи предварително, като точния размер е обусловен от резултата по основния иск и ще се присъди при разглеждането на спора по същество. Макар че е уредено като специална законова хипотеза на изключване на отговорност на застраховател по задължителна застраховка, регресът е породен от недобросъвестно поведение на застрахования и следва да се приеме като произтичащ от изпълнено задължение на застрахователя, поради което също може да се разглежда по правилата на търговските спорове (чл. 365 т.1 ГПК).

Нито ищцата, нито застрахователя, претендиращ регресни права не е посочили начин на изплащане на претендирана с осъдителен иск сума. Необходимост от такова допълнително съдействие за евентуално предложено доброволно изпълнение следва да се укаже на страните.

По доказателствените искания:

В исковата молба са формулирани доказателствени искания за събиране на писмени доказателства, приложени в копия, заверени за вярност, представляващи споразумение за налагане на наказателна отговорност на виновния водач, протокол за ПТП и медицинска документация за проведено лечение, както и уведомлението за щетата до застрахователя. Документацията следва да бъде допусната като относима към застрахователното събитие и безспорно проведеното рекламационно производство и забавата при определяне и изплащане на обезщетение. Представените документи за лечение и закупени медикаменти, имат значение за правилното решаване на делото и също следва да се допуснат.

Събиране на доказателства за изрично признато застрахователно правоотношение не се налага.

С оглед зачитането на установени в акт с характер на присъда факти от правопораждащ отговорността на застрахования престъпен състав не е допустимо оспорване и повторно доказване на механизма на ПТП, причинено от виновен водач на МПС и престъпния резултат – средна телесна повреда. В настоящия процес се твърди и допълнителен вредоносен резултат, извън съставомерното увреждане, чието доказване от ищеца като елемент от деликта налага събиране на поисканата от страните съдебно-медицинска експертиза. Доколкото ответникът обосновава оспорване на част от вредоносните последиците от деликта, представените документи за лечение и резултата от него следва да се преценят от експерт травматолог.

Отделно, промяната в емоционално-волевата сфера и психиката на лицето, макар и да е обусловена от физическите увреждания, представлява самостоятелен вредоносен резултат, който може да се установи от специалист в тази сфера без да е необходимо съвместно обсъждане с травматолога, като само със специалните знания на този експерт могат да обоснове или да отрече възможността да се установят обективни данни за последиците върху лицето, като се разграничат тези от тях, които са пряко обусловени от инцидента. В

тази връзка се налага и допускането на психологическата експертиза.

За формиране на извод за справедливия размер на понесените неимуществени вреди следва да бъдат допуснати и гласните показания, посочени от ищеца, тъй като извън фиксираните в документацията за лечението данни и настоящото физическо състояние на пациента, последиците от преживян пътен инцидент могат да имат и чисто битово проявление, което налага изследване на фактите по поведението на ищеца, възприето пряко от лица, които са общували с него. Свидетелски показания са необходими и за формиране на извод относно обстоятелствата, формиращи критериите за справедливия размер на понесените неимуществени вреди.

Ответникът е поискал и комплексна експертиза за установяване на факти по възражение за съпричиняване на вредите. Решението на наказателния съд има значение само за поведението на виновното лице и въпросът за причиняване на средната телесна повреда с това виновно поведение (чл. 343 ал.1 б. Б НК) не може да бъде пререшаван, но не изключва установяването на фактите извън състава на престъплението, каквито са значението на поведението на другия участник в ПТП в причинения резултат. Доказателствените искания на ответника следва да се уважат доколкото се отнасят до възражението за съпричиняване, но изследванията на експертите следва да се съобразят с установените в споразумението факти. Ето защо могат да бъдат изследвани само въпросите относно възможностите на пострадалия да влияе върху настъпването на събитието или резултата от него.

Позоваването на съдебните книжа от наказателното дело е допустимо само доколкото представляват актове, подлежащи на зачитане в гражданското производство (споразумение по конкретното повдигнато обвинение за описано в обвинителен акт поведение на подсъдимия) или писмени изявления на страните, които да могат да се ценят като частни документи, съответно съставени огледни протоколи на местопроизшествие, веществени доказателства и медицинската документация, които да се ценят като официални удостоверителни документи. Доказателствата, съставени в наказателното производство от вещи лица с прилагане на специални знания не могат да се приемат в гражданския процес, доколкото недопустимо биха подменили надлежни доказателства, подлежащи на събиране от сезирания съд. С оглед изложеното съдът ограничава предмета на изследване на експертизите до част от материалите по ДП, които са приобщени към доказателствения материал по настоящото производство, като част от изискано наказателно дело.

Доказателствата, посочени по основния иск установяват и значимите за регресната претенция неоспорени факти.

На страните следва да се укаже и необходимостта от допълване на вече посочени по делото списъци на разноските, на осн. чл. 80 от ГПК.

За събиране на становище на страните и допуснатите доказателства

делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, когато да бъде изслушан и окончателен устен доклад на съдията.

По тези съображения, на осн. чл. 374 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за разглеждане по реда на **ТЪРГОВСКИТЕ СПОРОВЕ** (гл. 32 от ГПК) пряк осъдителен иск на пострадало лице за дължимо застрахователно обезщетение, по чл. 498 ал.3 КЗ, съединен с обратен иск срещу застрахован водач по чл. 500 ал.1 т.3 КЗ.

По възможностите да уреждане на спора (чл. 145 ал.3 ГПК):

В случаите на постигната одобрена от съда спогодба между страните половината от дължимата държавна такса ще бъде опростена.

Доколкото наказателното производство е приключило със подлежащ на зачитане акт и спорът е концентриран до размера на обезщетението, **СЪДЪТ Е НАПЪТИЛ** страните към медиация, като е дал и указания за ползване на безплатна услуга в Център, обслужващ съда в определение №1171/28.07.22г. Уведомяване на съда на начало на помирение не е постъпило.

УКАЗВА на ищеца по основния иск, респективно на ответника, предявил обратен иск, че могат да посочат банкова сметка като начин на изплащане по смисъла на чл. 127 ал. 4 ГПК, като в случай че посочат сметки на пълномощник той следва да е изрично упълномощен за получаване на суми по чл. 34 ал. 3 вр. 32 ГПК.

ОБЯВЯВА на страните ПРОЕКТ за устен ДОКЛАД по делото, както следва:

Приети са за разглеждане обективно съединени искове на **С. Р. Б.**, ЕГН ***** от гр. Варна, гр. Варна, кв. Възраждане 19 вх. 6 ет. 2 ап. 125, представлявана от адв. Г. (ВАК), със служ. адрес: ***, предявени **срещу ЗД „БУЛ ИНС“ ЕАД** ЕИК 831830482, гр. София, бул. Дж. Баучер 87, чрез адв. И., преупълномощен от адв. Г. с електронен адрес за сигурно електронно връчване чрез ЕПЕП, подпомагат от привлечения като **помагач Т. М. Т.**, ЕГН ***** от *** за заплащане на справедливо обезщетение по застраховка **„гражданска отговорност“** за претърпени вреди от ПТП, причинено на 1.10.2019г на главен път Варна – Бургас от водач – застрахован за управление на л.а. „Ауди“ с ДКН В1307НМ, както следва:

1.80 000лв (над изплатен размер от 40 000) като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания поради комбинирано телесно увреждане (множество наранявания на тялото с фрактури на шиен прешлен и ребрени дъги и охлузване и оток на дясна ръка

и болезнено възстановяване), психическа травма с болезнен спомен от преживяното ПТП и паническо разстройство, емоционален стрес и психически дискомфорт поради драстичната промяна на начина на живот на личността

2 . 1074.77лв като обезщетение за понесени имуществени вреди, изразяващи се в платени разходи за медицински стоки по проведено лечение както и **законната лихва** върху тези главници, считано от дата на увреждането на 1.10.22г до окончателно изплащане на претендираните суми по евентуално конкретизирана банкова сметка на пострадалото лице, съединени с ЧАСТИЧЕН ОБРАТЕН ИСК, предявен от ЗД „БУЛ ИНС“ ЕАД срещу Т. М. Т. за присъждане на само 35 00лв от определеното и изплатено по първия иск сборно обезщетение за понесени от пострадалата имуществени и неимуществени вреди и лихви и разноски, ведно със законна лихва от дата на заплащане на евентуално присъдени в полза на ищцата суми.

Насрещните страни претендират присъждане на разноски по делото. Списък е представен до този момент само от ответника (л.98).

По твърденията на страните (чл. 146, ал. 1, т. 1 ГПК) и кои от тях се признават или са безспорни и не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК):

Безспорни са фактите относно застрахователното правоотношение по задължителна застраховка гражданска отговорност на водача на МПС на л.а. „АудиА6“ с ДКН В1307НМ и заявена от ползващо се от нея увредено лице претенция, както следва: в публичен регистър е оповестена сключена със застрахователя полица GA 76376984, с действащо покритие от 16/09/2019 до 31/12/2019; пострадалата е поискала с претенция, получена по поща от застрахователя на 13.01.22г обезщетение за вреди, идентични с описани в искова молба; застрахователят не е изплатил компенсация.

Установени по задължителен за гражданския съд начин с споразумение по чл. 383 ал.1 НПК са и обстоятелствата от фактическия състав на престъплението по чл. 343 ал.3 пр.6 вр. б. „а“ пр.2 вр. ал. 1 б. „б“ вр. чл. 342 ал.1 НК (противоправност на поведението на водача на лекия автомобил и механизъм на причиняване на престъпен резултат – средна телесна повреда на водач на друго МПС, по непредпазливост от водача на застраховано МПС): на 1.10.2019 год. по Главен път 1-9 от Републиканската пътна мрежа с посока на движение град Варна - град Бургас, на около 800 м. преди разклона за село Равна гора, общ. Аврен, при управление на л.а. „Ауди А6", с рег.№ В 1307 НМ, водачът Т. нарушил забраната за преминаване през надлъжна пътна маркировка(Единична непрекъсната линия - М1) и предприел изпреварване с много висока скорост и в нарушение на правилото по чл.63 ал. 2 ППЗДвП, като при прибирането си в своята пътна лента застига с голяма скорост движещия се там л.а. марка „Ситроен Ксара" с рег. № В 5588 РР, управляван от С. Р. Б., а след неадекватен опит за спасителна маневра удря с предната част на своя автомобил лява задната част на другия, като го

насочва към с канавката. От удара гумата на този автомобил се пука, движението му продължава през банкета към съседна нива със страничен втори удар и охлузване на сноп дървета след което изпада от канавката и се преобръща през таван докато се установи в покой в нивата, където бил намерен при огледа на запазено автопроизшествие. При това движение, тялото на Б. понесло удари, довели до средни телесни повреди (счупване на 2-ри шиен прешлен, фрактура на пета-седма ребрени дъги и четири леви ребра от 5-то до 8-мо, охлузване и оток на дясна ръка) които в съвкупност обусловило трайно затруднение в движението на снагата за период над 1 месец при оздравителен процес без усложнения. Водачът Т. не е спрял, като не е установена уважителна причина за напускане на местопроизшествието.

За тези обстоятелства не се налага допълнително доказване.

Спорни са твърденията относно характера на последиците от травматичните увреждания, претърпени вследствие процесното ПТП, причинната връзка между описаните и допълнително понесени физически и психически болки и страдания поради инцидента, и съпричиняването на вредоносното събитие с поведение на ищеца.

Ищцата твърди, че телесните увреждания са били диагностицирани непосредствено след ПТП в МБАЛ „Света Анна – Варна“, където е била приета по спешност, изследвана и лекувана в неврохирургия, където престоят ѝ налагал приемане на силни обезболяващи медикаменти, а нейни близки се редували в грижите като придружители, защото за нея е било невъзможно да става от леглото и да се справя сама с физиологичните си нужди. След изписването ѝ лечение за облекчаване на болките продължило, като закупувала множество медикаменти. Контакти ѝ се ограничили значително, защото през първите месеци разговорите с когото и да било я натоварвали физически и психически, всеки разговор изисквал огромни усилия и главоболие и я е връщал към преживения ужас. Сочи, че уврежданията променили начина ѝ на живот, въпреки лечението все още изпитва силни болки в шията, гръдния кош и снагата, поради което не можела да се съсредоточава и да върши ежедневните си домакинска работа. Допълнително посочва и появилите се симптоми на психическа травма - получила проблем с безсъние, който до момента на инцидента не е бил налице, често изпадала в стрес и получавала пристъпи на паника, поява на непровокирано от нищо безпокойство, тревога и уплаха при пътувания с автомобил. Описва травмиращия я спомен за момента на ПТП и болките от телесните си увреждания в моменти когато покрай нея преминават коли, а и при по-силен звук от двигател на автомобил или друго МПС.

Счита, че не се е възстановила от телесното и психическото си травмиране, а негативни последици с такъв интензитет и продължителност са основание за ангажиране отговорността на застрахователя по процесната застраховка в целия поискан размер, който намира за справедлива компенсация.

Ответникът оспорва продължителността на възстановителния процес от телесните увреждания, като сочи че лечението е проведено само с медикаментите, посочени в приложените документи за заплатени разходите, съответни на лечение на травматично увреждане и обостряне на съпътстващи соматични заболявания. Оспорва размера на поискания паричен еквивалент над 35 000лв, признати от застрахователя преди редукция, като счита горницата за несъобразена с критериите за справедливо обезщетяване на неимуществени вреди от този характер.

Насрещно ответникът твърди, че обема на вредите като резултат не се определя само от действията на застрахования водач на МПС. Соци, че ищцата като участник в ПТП също е нарушила правила за движението, като не се е съобразила с изискване за използване на обезопасителни средства при пътуване в автомобил (предпазен колан за водач на предна лява седалка), което обективно е допринесло в значителна степен за завишеният интензитет на самите увреждания и продължителността на страданията на увредения.

Фактите по съпричиняването са оспорени от представителя на ищеца.

Извън общото оспорване на тежестта на телесни увреждания на ищеца, няма изрично обосновано самостоятелно оспорване на твърденията по претенцията за имуществените вреди като разходи по лечение на заболяванията.

По отношение на акцесорната претенция за лихва ищецът се позовава на забавата на делинквент от момента на увреждането. Самостоятелно оспорване на това искане ответникът предприема, като се позовава на специалната законова уредба за разглеждане на претенция от уведомен застраховател, като счита, че не дължи лихва за забава от посочения от ищеца момент. Фактите имащи значение за евентуална забава на застрахователя са посочени като безспорно установени действия на насрещните страни по предварителното извънсъдебно рекламационно производство.

По **обратния иск** твърденията на застрахователя не са оспорени. Те се основават на **неоспоримо установено** като признато в споразумението със значение на присъда обстоятелство на напускане (бягство от местопроизшествие) и преюдициално установени обстоятелства при евентуално уважаване на главния иск.

По правната квалификация (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Така очертаните фактически обстоятелства обуславят квалификацията на иска за обезщетяване на два вида вреди като пряка претенция на пострадало лице, останало неудовлетворено от застраховател, след уведомяване му за породеното задължение за покритие на риска „гражданска отговорност” по задължителна застраховка на автомобилистите за вреди, причинени при ПТП, от застрахован водач на лек автомобил. Съответно като приложим материален закон, уреждащ правопораждащото правоотношение съдът отчита диспозитивни норми, определящи съдържанието на застрахователното правоотношение към момента на твърдяното сключване на

договор за застраховка "Гражданска отговорност" и ползващите се по нея лица (гл. 47 от КЗ) и по-специално правата на ползващото се лице (чл. 477 КЗ) и обема на покритата отговорност на застрахования (чл. 493 КЗ). Застрахователното събитие се урежда като противоправно вредоносно поведение на водача на МПС, покриващо фактическия състав на деликт (чл. 45 ЗЗД). Споразумението за отказ от провеждане на наказателно съдебно дирене по общия общия ред има значение на присъда (чл. 383 ал.1 НПК). Тези преюдициални отношения съставляват и основание за ангажиране на договорната отговорност на застрахователя на причинителя на вредите към пострадалия. В настоящото производство обаче е допустимо с оглед самостоятелно формиране на извода за размер на вредите да се изследва и степента на причиняване на резултата от поведението не само на застрахования водач, но и на самия пострадал, което само по себе си не е част от наказателния състав и не е преклудирано с акта на наказателния съд доколкото съпричиняването не изключва вината на осъдения и приносът му за престъпния резултат. В този смисъл съдът е компетентен да установи въз основа на фактите по механизма на причиняване на телесното увреждане (фиксиран в присъдата) и евентуално съпричиняване, водещо до намаляване претенциите за обезщетение на имуществени и неимуществени съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Съдът ще съобразява поведението на пострадалата с правилата за обезопасяване (чл. 137а ал.1 ЗДвП).

Размерът на обезщетението за вредите, за които застрахованото лице носи отговорност е законоустановен според чл. 51 ал.1 и чл. 52 ЗЗД.

Акцесорната претенция за присъждане на мораторни лихви намира основание в нормата, уреждаща отговорност за забава при непозволено увреждане (чл. 84 ал.3 ЗЗД), но с отчитане на ограничението на покритието от застрахователя на тази част от обезщетението (чл. 429 ал.3 КЗ) само за период на забава след уведомяването му. В тази връзка значение има и специфичното рекламационно производство като предварителна извънсъдебна фаза по предявяване на претенцията, уредено в чл. 498, ал. 1 и 2 КЗ, вкл. общи правила на чл. 380 КЗ и специалните изисквания към застраховател по задължителна застраховка по чл. 496 КЗ.

По обратната претенция съдът прилага специално законово правило на чл. 500 ал.1 т. 3 КЗ като основание за освобождаване на застрахователя от икономическа тежест на поет по задължителна застраховка риск при недобросъвестно поведение на застрахования.

По доказателствената тежест (чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК) и попълването на делото с доказателства (чл. 146, ал. 2 ГПК):

Доколкото настъпването на вредите като фактически понесени болки и страдания и накърняване на съществуващата преди деликта емоционална среда чрез конкретни негативни изживявания (психическо страдание и травмиране) представляват елемент от правопораждащ фактически състав на претендирано вземане, ищцата носи пълна доказателствена тежест за

установяване на оспорените твърдения за тези обстоятелства. Твърденията извън установени с медицинска документация увреждания и неприключил изцяло оздравителен процес надхвърлящ обичайния, както и направените разходи за лечението, причинени от ПТП, също подлежат на самостоятелно доказване. Страната се е позовала на писмени доказателства за медицински изследвания, гласни доказателства за търпените страдания и заключения на медицински специалисти. За установяване на направените разходи по лечението на уврежданията допълнително са посочени писмените документи, представляващи по естеството си разписки за заплатени медицински услуги и закупени стоки. Преценката на тези документи като относими към различните телесни увреждания обаче налага и специални знания, каквито съда няма и това налага служебно да се допълни задачата, възложена на медика.

Ищецът носи доказателствена тежест за установяване на възприемани в практиката критерии (ППВС № 4/68 г. и решения по чл. 290 и сл. ГПК: № 83/6.07.2009 г., по т. д. № 795/2008 г. на II т. о., № 749 от 5.12.2008 г., по т. д. № 387/2008 г. на II т. о. и № 124 от 11.11.2010 г., по т. д. № 708/2009 г. на II т. о., № 25 от 17.03.2010 г. по т. д. № 211/2009 г., II т. о.; № 206 от 12.03.2010 г., по т. д. № 35/2009 г. на II т. о.), като обективно съществуващи конкретни обстоятелства имащи значение само за формиране на извода да съда за справедливия размер на обезщетение за неимуществени вреди.

Ответникът носи тежестта за установяване на възражението за съпричиняване на негативния резултат от вредоносното събитие с противоправно поведение на пострадалата ищца, с което обективно са създадени предпоставки или възможности за настъпване на самото увреждане или само на неговия по-значителен интензитет (т. 7 на ППВС № 17/63 г.). Позовал се е на интерпретация на неоспоримите факти на установените престъпни обстоятелства и медицински книжа от автоексперт и медик. В тази насока насрещно са ангажирани и доказателства от ищеца, вкл. официално съставени в хода на разследването като пре дмет на изследване на вещите лица.

По отношение на обезщетенията за забава ищецът носи тежест за докаже начален момент на уведомяване на застрахователя, преди признатия безспорен момент на депозиране на писмена претенция. Не се сочат доказателства за предварително узнаване от застрахователя на настъпилото събитие, евентуално за уведомяването му от друго лице преди 13.01.2021г.

В тежест на ответника е да установи, че посочените в претенцията доказателства не са били достатъчни за определяне и изплащане на обезщетението.

Размер на лихва не следва да се доказва.

Доколкото установяването на фактите по обратния иск е обусловено от преюдициалните производства, не се налага отделно доказване от подпомаганата страна.

Помагачът – ответник по регреса не е посочил факти в своя защита и не

носи доказателствена тежест.

Всяка от страните носи доказателствена тежест за установяване на действително извършени от нея плащания за разноски по производството, като доказателства за тях могат да се сочат и събират до приключване на съдебното дирене.

По доказателствата (чл. 374 ал. 1 ГПК):

ДОПУСКА като доказателства по делото **писмените документи** приложени към искова и уточнителна молба в копия, заверени за вярност: претенция към застрахователя(л.85), протокол от споразумение по НОХД 1692/2022г (л.8), документация за лечение в спешно отделение и неврохирургия(л.39-67), касови бонове за закупувани медикаменти (л.68-79).

ПРИЛАГА изискани ДП2678/19г. по описа на 4РУ Варна и НОХД 1692/2020 на РС – Варна.

ДОПУСКА позоваване на налични в **досъдебно производство** ДП2678/19г.: протоколи за оглед на местопроизшествие и оглед на МПС с препис и фото албум и скица (л. 13 -62 от ДП); показания на пострадад ищец (л.79), справки за меторология, сигнална тел.112 и пътна регулация (л.161-166), удостоверение за подаден сигнал 112(л.136);медицинска документация(л. 137-159) .

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за допускане като писмени доказателства на заключения на експерти, назначени в досъдебно производство приложени от ищеца към искова молба.

На осн. чл. 101 ГПК указва на ищеца, че при искане за допускане на гласни доказателства, страната следва да обяви конкретните факти (прояви на изживяна болка и страдание, промени в поведение и ежедневие), възприети от лицата, които ще бъдат доведени за разпит като свидетели, като **ЗАДЪЛЖАВА** страната в седмичен срок от връчване на настоящото определение с писмена молба с препис за насрещната страна да посочи кои лица ще води за разпит и кои от конкретните различни факти са били възприети от всеки от свидетелите.

Предупреждава ищеца, че при пропускане на това уточнение съдът ще ограничи разпита до един свидетел от близкия кръг на домашните или роднините на пострадалия.

ДОПУСКА до разпит (**под условие**, че страната изпълни дадени указания за конкретизация на възприетите от двама свидетели различни факти) при довеждане от ищеца на **двама свидетели**, за установяване на конкретни проявления на вредоносния резултат от ПТП.

ДОПУСКА освидетелстване на ищцата С. Р. Б., ЕГН ***** като я задължава да окаже съдействие като осигури явяването си за преглед при вещи лица лекар (травматолог) и психиатър назначени от съда по настоящото дело, като при неизпълнение ще бъде прието, че лицето осуетява събиране на

доказателства с прилагане на последиците по чл. 161 ГПК.

Възлага по реда на чл. 206, ал. 2 ГПК освидетелстване на С. Р. Б., ЕГН ***** на вещите лица по допуснатата медицинска и психиатрична експертизи, след съгласуване на посочена от експертите дата за преглед, но не по-късно от една седмица от последователно уведомяване на вещите лица за поставена задача.

ДОПУСКА на осн. чл. 195 ал. 1 ГПК **съдебномедицинска експертиза** с вещо лице съдебен лекар Е.И.Д. (№ 50 от списъка на вещите лица на ВОС), който след запознаване с посочените по-горе като допустими за позоваване налични в приложено към настоящото производство преписка по НОХД и съответно досъдебно производство, медицинската документация, налична по делото, и личен преглед на пострадалата да даде заключение за това:

1. Съответстват ли всички наранявания, описани в приложената към искова молба документация на телесните повреди, посочени като причинени в решението на наказателния съд и конкретно продължителността на възстановителния период за всяка от средните телесни повреди? Има ли в медицинската документация данни за увреждания, които не са отчетени като средни телесни повреди в присъдата и в какво се изразяват те?
2. Какъв период от време пациента е търпял болки и неудобства поради ограничение на движение и нужда от подпомагане в ежедневието си, какъв е техният интензитет? Има ли данни за настъпили усложнения при лечението на пациента, които налагат по-дълъг период на възстановяване и в какво се изразяват те?
3. Проведено ли е адекватно лечение на всички травми и има ли данни за приложени медикаменти и санитарни материали от вида, описани във касовите бонове, приложени към исковата молба?
4. Какво е физическото състояние на пострадалия понастоящем, има ли трайни остатъчни неблагоприятни последици (ограничение на движенията, неповлияни от лечение болки), необходимо ли е продължаване на лечението до пълно възстановяване и какъв би бил необходимия период на възстановяване на здравето в цялост?

ОПРЕДЕЛЯ начален срок за изготвяне на заключението след евентуално явяване на ищеца за личен преглед и изтичане на срока за работа на автоексперта и краен срок на основание чл.199 ГПК за представяне на заключението най-малко една седмица преди насрочено открито съдебно заседание.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер 200 лв вносими от бюджета на съда.

ДОПУСКА на осн. чл. 195 ал. 1 ГПК **КОМПЛЕКСНА експертиза** с вещи лица съдебен лекар травматолог Е.И.Д. (№ 50 от списъка на вещите лица на ВОС) и автоексперт П.Т.В. (№ 518 от списъка на ВОС), които след запознаване с посочените по-горе като допустими за позоваване налични в приложено към настоящото производство преписка по АНД и съответно

досъдебно производство и възприетия в мотивите на наказателния съд механизъм на причиняване на удар на автомобилите да дадат заключение за това:

1. има ли обективни следи по лек автомобил „Ситроен Ксара“ с рег. № В 5588 РР, управляван от С. Р. Б. (състояние на заключващите колана механизми, сработили други елементи на защитни системи) от употреба на колан от водача?

3. какви инерционни сили са действали върху тялото на пострадалата (според установения по НОХД механизъм на ПТП) по време на настъпване на ПТП от момента на удара до установяване в покой?

4. какво е възпиращото действие на колана за обезопасяване, ако той е бил поставен правилно и закопчан от водача и съответстват ли данните за съприкосновението на тялото на пострадалия с детайли от купето на автомобила на такова възпиращо действие?

5. в случай, че не се установи употреба на колан, как ще се промени посоката или интензитета на поетите от тялото на пострадалия удари в сравнение с тези при отчитане на възпиращо действие на колана? Има ли увреждания, които не биха могли да настъпят ако ищеца е бил с поставен предпазен колан по време на ПТП? Как ще се промени резултата от понасянето на сблъсъка ако пострадалия е бил обезопасен, щяха ли уврежданията да са с идентичен с установения интензитет, обем и тежест и срок за възстановяване?

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на тази експертиза в размер на 400лв, вносими от ответната страна.

ОПРЕДЕЛЯ начален срок за изготвяне на заключението след проучването на делото от двамата експерти.

ДОПУСКА на осн. чл. 195 ал. 2 ГПК съдебна психолого-психиатрична експертиза с вещо лице С.В.В. (№ 94 от списъка на ВОС), който след запознаване с посочените по - горе като допустими за позоваване налична медицинската документация, евентуално допълнително предоставени сведения от пациента за психологичните преживявания и механизми на поведение след ПТП и личен преглед на пострадалата да даде заключение за това:

1. има ли промяна в състоянието на психиката на ищцата преди ПТП и към настоящия момент, по какъв начин е изживяла и продължава ли да изживява травматично случилото се, по какъв начин се е отразило събитието върху личността ѝ?
2. представлява ли промяната емоционална (психологическа) травма, и ако е така, тя резултат ли е от преживяното ПТП или от последвало влошаване на здравето или процеса на възстановяване и лечение; какви са били възприетията на пострадалата за травмиращото събитие, нараняванията и какви са като интензитет и продължителност техните негативни последици върху личността и поведението ѝ, продължават ли

да въздействат и занапред?

3. ако промяната представлява такава травма или друго необичайно емоционално състояние проявява ли се то чрез проблеми в съня, страхове, избягване на контакти с хора и самоограничение в общуване, затруднения в домакинство и обичайния начин на живот на личността или друга характерна за травма симптоматика?
4. обратими ли са настъпилите промени в характера на пострадалата, ако такива се установят, какви са перспективите за възстановяване на личността, какво е обичайното лечение прилагано в такива случаи и какви са обичайните срокове за възстановяване на психичното здраве и стабилност на личността?

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на 300 лв., вносими от ищеца.

ОПРЕДЕЛЯ начален срок за изготвяне на заключението от явяването на ищеца за личен преглед и краен срок на основание чл.199 ГПК за представяне на заключението най-малко една седмица преди насрочено открито съдебно заседание.

ДА СЕ ПРЕДОСТАВИ делото ведно с приложеното НОХД на вещите лица последователно (на медика и автоексперта, а в последствие и на психиатъра) за работа до крайния срок за изготвяне на заключението.

ЗАДЪЛЖАВА ищцовата страна в едноседмичен срок от връчване на настоящото определение да представи доказателства за изпълнение на задължението за авансиране на разходите по допуснатите доказателства за факти извън съставомерните последици от престъплението(300лв за психолого-психиатрична експертиза) по депозитна сметка на ВОС в ЦКБ клон Варна IBAN BG32CECB 9790 33C8 7843 00, като до представяне на доказателства за внесени разходи съдът няма да уведомява това вещо лице и ако с това свое поведение страната осуети събиране на необходимите на съда експертни заключения може да понесе и отговорност за неоснователно отлагане на делото по реда на чл. 92а ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА ответната страна в едноседмичен срок от връчване на настоящото определение да представи доказателства за изпълнение на задължението за авансиране на разходите по допуснатите доказателства (400лв за комплексната експертиза) по депозитна сметка на ВОС в ЦКБ клон Варна IBAN BG32CECB 9790 33C8 7843 00, като до представяне на доказателства за внесени разходи съдът няма да призове свидетеля и уведомява вещите лица и да осигурява и бюджетните средства и ако с това свое поведение страната осуети събиране на необходимите на съда експертни заключения може да понесе и отговорност за неоснователно отлагане на делото по реда на чл. 92а ГПК.

На осн. чл. 7 ГПК допълнително указва на страните да представят справка и доказателства за направени разноски по чл. 80 от ГПК за конкретизиране на точен размер на претенциите им по признаване на отделните разходи, като при пропускане на крайния срок(даване ход на

устните състезания) правото на страните да искат изменение на определен от съда размер ще бъде преклудирано.

НАСРОЧВА съдебно заседание за 8.12.2022г. до 9,30 часа.

ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че на осн. чл. 142 ГПК неявяването на редовно призована страна не е пречка за разглеждане на делото и при отлагане съдът обявява и отразява в протокол дата за следващо заседание, за което страните и явилите се по делото други участници се считат призовани. Да се призоват страните.

Препис от настоящото определение да се изпрати на страните, чрез пълномощници на ищеца(на адрес на адвокатско дружество, посочен в искова молба) и на ответника чрез ССЕВ със съобщение за насрочено открито заседание, представляващо Приложение № 1 към Наредба № 7 на МП.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____